

PÉNTEK IMRE

Két dal(szöveg) az 1 -oldalak könyvéből

Kisasszonyok emléke

A legelső mákfej kisasszony,
zöld szoknyája - az ifjúság,
combján csordult szüzesség vére,
elhervadt és nincs tovább...

A másik volt dudvakisasszony,
ott találtam, hol nő a gyom -
ölelgettem vad szenvedéllyel,
s tudtam, egyszer elhagyom...

A harmadik jégcsapkisasszony,
csillogó fénye magához csalt,
összefortunk a fagy tüzében,
s a szívem helyén egy jégdarab.

Pitypangos dal

Amikor végleg nincs tovább,
s megroggyan, erőtlén a láb,
egy tágas mezőségre érsz,
és pitypanggal teli a rét.

Vetkezel, levetkezed,
leveted ember-szereped,
lehullik cipőd és ruhád,
vele együtt a „kulturád”...

Dolgod ezentúl léssen itt
fújni pitypangok ezreit,
fújni a pitypangok haját,
s nézni: mily szőke a világ.